

SCULPTURA CANTANDA ZVEN FORME FORMA ZVENA

4. oktober 2017, ob 19. uri

GALERIJA GRADU SNEŽNIK, Kozarišče, Loška dolina

Kiparska razstava z doživetjem človeškega glasu in zvokov prostorja.

Milena Braniselj akademska kiparka
Ljoba Jenče pevka, ohranjevalka izročila

Foto: Ljubo Vukelič

Foto: Arhiv Panj, Milano Expo Gate

4. do 31. oktober 2017

6. 10. 2017, ob 18. uri

delavnica – doživetje razstave z zvokom in glasom

20. 10. 2017, ob 18. uri

delavnica – doživetje razstave z zvokom in glasom

Z glasom pevke, ki čuti in sluti, povabimo obiskovalce k sodoživljanju kiparske razstave na drugačen način, kot smo vajeni. Publika, umetniška dela in pevsko telo, kakor sam razstavni prostor, vse je dogodek, del življenja. Del drevesa, ki nenehno raste in uporno zatika veje v planet, črpa iz njega nove sile, da požene novo drevo. Pojoče drevo – človek.

Zvok nas nenehno obkroža in oplaja iz vseh smeri vesolja, planetov, zvezd, gora, jezer, dreves, podzemlja in nevidnih svetov notranjosti človeške duše in duhá. Človek je instrument duše.

Naboj kiparskih del nas nagovarja, izziva v premislek in doživetje. Kiparka jih je nasnula v sinergiji zvoka, podob, materije in svojih rok. Umetniške forme se zdijo otrdele, a z globljim pristopom aktiviranja glasu zaživijo in se v nas odtisnejo v gibanju, ki zveni, ki se barva, ki sproža asociacije abstraktnih svetov in organskih form, ki so nam nenavadno blizu. So arhetipske in nove.

Ljoba Jenče

Zavod za sonaravno bivanje

OBČINA
CERKNICA

Foto: Matevž Paternoster

Milena Braniselj – se je rodila 1951 v Ljubljani. Po končani Srednji šoli za oblikovanje se je zaposlila v tovarni pohištva Brest Cerknica kot štipendistka. Za filmskega montažerja se je usposobila na RTV Slovenija in nato odšla na enoletno delo in izobraževanje v Anglijo. Leta 1972 se je vpisala na Akademijo za likovno umetnost smer kiparstvo in leta 1977 diplomirala.

Leta 1979 je končala kiparsko specialko pri profesorju Slavku Tihcu. Nekaj let se je ukvarjala s pedagoškim delom, najprej kot likovna pedagoginja na Srednji vzgojiteljski šoli v Ljubljani in nato nadaljevala pedagoško delo na oddelku za kiparstvo v Pionirskem domu- Centru za kulturo mladih v Ljubljani. Po pridobitvi statusa samozaposlenega v kulturi je še vedno sodelovala s šolami in tudi eno leto poučevala kiparstvo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani na oblikovalnem oddelku. Leta 1985 se je preselila v Cerknico.

Bila je pobudnik in ustanovitveni član TDS Equrna v Ljubljani in Društva notranjskih kulturnikov Krpan ter Galerije Krpan v Cerknici. Njeno ustvarjalno delo zajema raziskovanje gibanja v kiparstvu, katerega rezultati so mobilne skulpture. Je edina kiparka v Sloveniji, ki se ukvarja s tovrstnim kiparstvom ter vanj vključuje tudi znanstveni pristop, saj povezuje znanje fizike, kemije in drugih znanosti z umetnostjo. Vsebinsko in oblikovno pa intuitivno prehaja svetove preteklosti, podzemlja, glasbe in ritma ter zakonitosti vesolja-stvarstva.

Je avtorica več kot 50 javnih del v Sloveniji in po svetu, med katerimi je 10 vetrnih mobilov, portretnih plastik, reliefov, spominskih plošč in spomenikov. Pripravila je več kot 50 samostojnih razstav in sodelovala na več kot 230 skupinskih razstavah doma in v tujini.

Za svoje delo je prejela več nagrad, med njimi prvo nagrado na natečaju Titova štafeta 1979, odkupni nagradi na Jugoslovanskem bienalu male plastike v Murski soboti, prva nagrada na natečaju za priznanje občine Cerknica. Leta 2016 je prejela tudi Zlato priznanje občine Cerknica. Živi in ustvarja v Cerknici.

Foto: Jože Suhadolnik, Kresnik, Delo, 2017

Ljoba Jenče – rojena 1960 v Postojni, je po gimnaziji študirala ekonomijo, turizem. Po petih letih dela v turizmu je ugotovila, da jo življenje kliče drugam. Kot pevka in pripovedovalka je pridobila status samozaposlene v kulturi in se posveča slovenskemu ljudskemu izročilu že skoraj trideset let. Dokumentira, zbira, poustvarja, ohranja, ozavešča javnost doma in po svetu. Dediščina jo je nagovorila kot živa snov, ki prebiva med ljudmi, dokler jo živijo. Nastajala je v času, ko je človek bil živo povezan v skupnosti, z naravo in vesoljem. Slednje je bilo za ljudi vedno živo. Naše pesmi in zgodbe v sebi nosijo dragocen spomin na ta čas, ki je navzven sicer minil, na znotraj pa prebiva kot korenina, živa sila, arhetipski spomin v vsakem izmed nas. Zato se na nek nenavaden način tudi prebudi, ko prislunemo ali sami zapojemo, pripovedujemo.

V letu 2017 je v imenu Zavoda Pajn in Hiše izročila iz Cerknice prejela visoko evropsko priznanje strokovne komisije za kulturno dediščino združenja EUROPA NOSTRA za vodenje in izvedbo projekta V istem čolnu - Mladi čuvarji izročila, eea grants 2014-16, s partnerji MUHO iz Bergna in SGLŠ iz Postojne. Prejela je tudi medaljo za zasluge predsednika države (2015) in Zlati taborski znak Občine Cerknica (2010), na kar je še posebej ponosna. Letos je postala častna pokroviteljica in ambasadorica Pikinega festivala Velenje.

Pela je po svetu: Tibet (Potala, Lhasa), Nepal (Kathmandu), New York (OZN), London (Royal Society), Strasburg (Svet Evrope), Pariz (Unesco), Moskva (Kristus Spasitelj), Bangkok (Chulalongkorn), Aleksandrija (Egipt), Finska (Helsinki), Estonija (Villandi, Tallin) ... in po številnih krajih domovine Slovenije. Ljubi otroke in naravno akustiko. Sodeluje z Glasbeno mladino Slovenije in Bralno značko. Je članica KED Folk Slovenija. Živi ob Cerkniškem jezeru, kjer je ustanovila tudi Hišo izročila. Je nosilka pobude za javno prepoznanje Antona Lovka kot nosilca in varovanja izdelovanja drevaka kot edinstvene nesnovne kulturne dediščine Cerkniškega jezera in porečja Ljubljance. Večino njenih projektov podpira Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije.